

5) Forespørgsel nr. F 26:

Forespørgsel til ministeren for skatter og afgifter:

»Hvad kan ministeren oplyse om regeringens initiativer til fremme af retssikkerheden og retshåndhævelsen på skatte- og afgiftsområdet?«

Af Lykketoft (S), Rahbæk Møller (SF), Bernhard Baunsgaard (RV) og Wilhjelm (VS) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 21/4 83. Fremme af forespørgslen vedtaget 26/4 83).

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg skal allerede nu gøre opmærksom på, at afstemning om et eventuelt dagsordensforslag – eller flere – først vil finde sted i morgen, torsdag den 19. maj 1983.

Begrundelse**Lykketoft (S):**

Jeg skal kort begrunde den rejste forespørgsel til ministeren for skatter og afgifter. Det er jo partier, der repræsenterer et betydeligt flertal her i folketinget, som står bag forespørgslen om retssikkerheden og retshåndhævelsen på skatte- og afgiftsområdet.

Med høje skatter er det vigtigt, både at den enkelte borgers retsstilling i forhold til myndighederne er godt sikret, og at gældende regler effektivt håndhæves. Alle må bidrage i overensstemmelse med den byrdefordeling, der var tilsigtet fra lovgiverside.

Vi er bekendt med, at skatteministeren ligesom folketingets partier i bred almindelighed er meget optaget af borgernes retssikkerhed i skattesystemet. Med meget stort flertal er der da også i dette forår gennemført lovgivning, der udvider borgernes adgang til at få rettet indkomstansættelser tilbage i tiden og om bindende forhåndsbesked. Det var initiativer, der også var forberedt af den forrige regering. Ligesom disse blev vedtaget med bredt flertal, er der givetvis også andre retssikkerhedsproblemer, som folketinget i bred enighed kan finde løsninger på.

På ét punkt har ministeren imidlertid haft en meget uheldig hånd. I juni 1982 afsagde østre landsret dom i den såkaldte Jauer II-sag, der drejede sig om omkostninger i forbindelse med Jauerfamiliens meget omfattende skattesag.

Dommens præmisser er uklare og efter mange sagkyndiges opfattelse endog klart forkerte. Nogle har taget dommen til indtægt for, at mangeårige fortolkninger af retstilstanden vedrørende fradragsret i skattesager er underkendt, en opfattelse, der ikke er noget belæg for i den meget konkrete domsafgørelse.

Uklarhederne i dommen og den usikkerhed, den måtte have skabt om retstilstanden, burde efter en hidtil ufraveget praksis have ført til, at dommen var blevet prøvet ved højestret. Det havde retssikkerhedsmæssigt været det eneste betryggende. Faktisk blev dommen også anket til højestret af den daværende skatteminister, som var mig, men i strid med rimelighed og sædvane ophævede den nuværende skatteminister anken til højestret, samtidig med at han fremsatte sit forslag om fradragsret for udgifter i skattesager.

Ophævelsen af anken i Jauer II-dommen må betragtes som en grov politisk manipulation med det formål at skabe et flertal her i tinget for en generel fradragsret for udgifter i skattesager, som der ellers – det er klart vist i tidligere diskussioner om sagen – ingen muligheder var for at få.

Det er derfor vigtigt at fastslå, at Jauerdommen ikke kan bruges som brækjern hverken for en ny lov om fradragsret eller for via cirkulærer med tilbagevirkende kraft at ændre retstilstanden generelt.

Jeg vil gerne i den forbindelse sige, at vi har meget stor forståelse for Jauerfamiliens problemer, og vi har ingen ønske om, når nu sagen fra ministerens side er blevet afgjort på den måde, overhovedet at antyde, at man skulle genoptage den konkrete sag. Men det er en meget konkret afgørelse, som er truffet i den pågældende dom.

Forespørgsleens anden del vedrører retshåndhævelsen. Et meget centralt bidrag til en mere effektiv retshåndhævelse vil være at gennemføre de foreliggende planer om skærpet kontrolindsats og udvidet samarbejde mellem skattevæsen og toldvæsen.

Der er mange penge at hente i specielt at få de gældende regler efterlevet. På længere sigt er der mindst 6 kr. pr. år i afkast af en investering på 1 kr. i nye systemer og ekstra mandskab. Det er et meget positivt alternativ til mange hundrede millioner kroner i nedskæringer eller skatteforhøjelser, hvis målet er at forbedre statsfinanserne. Samtidig styr-